

Duminică 1 Martie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 2 Martie

18:30-20:30 Întâlnire
tineret

Marti 3 Martie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 4 Martie

19-21 Fanfară

Joi 5 Martie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 6 Martie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Sâmbătă 7 Martie

10:30-12:30 Repetiții
orchestră

*Haideți să îi aducem în
continuare înaintea lui
Dumnezeu, în rugăciune și în
post, pe frații și surorile
noastre care suferă din punct
de vedere fizic:*

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Iată cele mai periculoase 10 țări pentru creștini, conform listei întocmite de

Open Doors World:

1. Coreea de Nord
2. Iran
3. Afganistan
4. Arabia Saudita
5. Somalia
6. Maldive
7. Yemen

8. Irak

Populația: 30,7 milioane de locuitori; Creștini: 334.000; Religia principală: Islamică.

Uciderea creștinilor de la Mosul, înainte de alegerile din martie 2010, i-a făcut pe acești credincioși să-și părăsească satele și să se stabilească în câmpia Ninive.

Violența anticreștină din Irak este în creștere, după cum sugerează numărul morților și răniților. Țintele vizate din Mosul în timpul campaniei electorale din martie 2010 i-a determinat pe mulți creștini să-și părăsească satele și să se stabilească în câmpiile Nineveh. Tot atunci s-a născut și teama de un ghetto creștin în Baghdad. În acest moment Benedict XVI lansează un apel pentru siguranța creștinilor irakieni. Atacurile asupra instituțiilor creștine s-au înmulțit, iar cel puțin 58 de credincioși au fost uciși într-un atentat dintr-o biserică din Baghdad în timpul unei slujbe, la sfârșitul anului 2010.

Oală Gheorghe – 01.03
Ursulescu Lidia – 02.03
Crîșmăreanu Emanuel – 03.03
Damian Ionel – 03.03
Grigore Susana – 03.03
Jula (Miculescu) Daniela – 03.03
Miculescu Ionuț – 03.03
Țintoi Daniel – 03.03
Tănase Ioan – 04.03
Munteanu Savu – 05.03

Cornici Angelina – 05.03
Bagiu Lucia – 06.03
Blaga Daniela – 06.03
Popovici Gheorghe – 06.03
Gosler Ana – 06.03
Cristea Ninel – 07.03
Cuciula Vetuța – 07.03
Popovici Maria – 07.03
Ștef Ana – 07.03

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/proponeri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

ISUS ÎN CASA TA

NR. 201 | 1 MARTIE

Cineva a scris: "Dacă Isus ar veni în casa ta să petreacă o zi sau două, oare ai ieși imediat în întâmpinarea Sa sau L-ai ține la ușă, până îți schimbi îmbrăcămintea ta necuviincioasă, până ai ascunde unele reviste și cărți pe care ai vrea să nu le vadă, până ai schimba muzica de la radio sau până ai închide televizorul? Și dacă ar sta la voi două zile, oare ai striga tu cum strigi de obicei? Ai da tu frâu liber nervilor, așa cum faci adeseori? Oare ai fi gata să-I prezinți pe toți prietenii tăi? Ai fi tu gata să-I destăinuiești toate planurile tale? Și la sfârșitul celor două zile, oare ai stăruii de El să rămână mai mult la voi? Sau ai simți o ușurare, că pleacă din casa voastră? Cum ar fi familia ta, în timpul cât El ar fi musafirul vostru?"

De altfel, El e în casa voastră, dar nu L-ați băgat în seamă. Ce har, ce binecuvântări, ce bucurii, ce pace și ce stări de înaltă fericire ați pierdut, numai din pricină că nu L-ați băgat în seamă! Nu credeți că e vremea să-I dați importanța cuvenită? Ce schimbări s-ar produce în căminul vostru! Ar fi cu adevărat un colț de rai.

Secretul biruinței - într-una din cele mai critice zile, din timpul războiului civil american, cineva a zis către Lincoln: "Cred că Dumnezeu trebuie să fie de partea noastră, Domnule Lincoln, ca să avem biruința". Lincoln l-a privit și apoi, calm, i-a răspuns: "Eu consider ca esențial, nu ceea ce ai spus, ci cu totul altceva." Prietenul îl privi uimit și nu se dumiri, pînă ce președintele adăugă: "Pentru mine cel mai important lucru e să știu că noi suntem de partea Domnului".

Biruințele împotriva vrăjmașului, care vrea dărâmarea familiei, și asigurarea păcii în cămin le putem avea, numai dacă soțul și soția sunt cu adevărat de partea Domnului. Asta înseamnă renunțarea la voia lor și acceptarea în totul a voinței Lui. Altfel, diavolul ațâță pe fiecare să-și impună voia sa și lupta continuă pînă la destrămarea căminului. Vai, câte lacrimi, câtă amărăciune a produs această stare de luptă! Și ce stări de fericire a adus acceptarea voinței lui Dumnezeu!

Vreți biruințe și fericire în familia voastră? Fiți amândoi de partea Domnului.

de Petru Popovici

ÎNTRE PERSEVERENȚĂ ȘI PLAFONARE

BOCHIS FLAVIU

Dumnezeu se uită înspre Terra. Cu durere în suflet, își vedea perla creației, pângărită, înfundată în păcat și sortită despărțirii veșnice. Însă Atotputernicul avea un plan. Își ațintise ochii asupra unui om păgân din Ur. Și atât de departe a ajuns acest om în relația lui cu Dumnezeu încât arabii, evreii și creștinii își trasează arborele genealogic începând cu acest om, Avraam.

Dumnezeu i-a dat un ordin clar: „Ieși din țara ta, din rudenii ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta” - Geneza 12:1. Probabil o cerere grea pentru Avraam. Ur era capitala Sumerului, acel Con de Aur al civilizației din Irakul modern. Totuși el se supune și pornește la drum. Dar nu știu cum se face că Avraam a călcat din prima cu „stângul”. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să ignore porunca luând cu el și pe tatăl și pe nepotul său. Călătorind din Ur spre Țara Promisă, se pare că ceva s-a întâmplat de s-au oprit în Haran.

Haranul e o zona de munte, un fel de Sinaia românesc. Tatăl său, nepotul, soția, nu ne spune exact cine, dar se pare că cineva a fost piedica. O zonă de verdeață, cu păduri și izvoare probabil că era mai tentat decât un cort inconfortabil și plin de praf. Ei bine, după ce stă în Haran o perioadă se pare că Avraam ia o decizie și își lasă tatăl acolo și își continuă drumul spre Canaan. După aproximativ 460 de km, se oprește în Sihem unde Dumnezeu îi vorbește, iar el, în semn de recunoștință ridică un altar.

Ei bine, aici apare frumusețea acestei situații. De la Sihem, Avraam pornește din nou dar... **SURPRIZĂ:** se oprește după doar 20 de km, lângă Betel, unde ridică din nou un altar. Preț de 460 de km Avraam nici nu se gândește la Dumnezeu, iar acum, după ce trăiește acele prime clipe de părtășie lângă altar, la Sihem, simte nevoia să se oprească după doar o zi-două de mers pentru a se închina din nou. Disperarea după Dumnezeu este evidentă din acțiunile pe care le face. Dependența sa de Dumnezeu îl face să cheme pentru prima dată Numele Domnului.

Totuși, chiar dacă după acest episod cade la examenul circumstanțelor și fuge ca și un laș în Egipt, speriat fiind de foametea care cuprindea Canaanul, Avraam este doar la începutul credinței. Nu îl putem compara pe Avraamul din Egipt cu cel de pe Muntele Moria. Chiar dacă începutul lui Avraam nu a fost strălucit, ajunge mai târziu însă să negocieze cu Dumnezeu soarta a două cetăți: Sodoma și Gomora.

Durerea e că mulți dintre creștinii din ziua de azi, chiar și după ani și zeci de ani de credință se află încă în faze incipiente de maturitate. Cu o maturitate de gradul unui bebeluș, nu au puterea să crească în credință ca și Avraam. Mulți se ascund după eșecurile personajelor de pe paginile Bibliei, dar refuză să accepte că aceleași personaje au devenit titani ai credinței atingând limite pe care greu un creștin le poate depăși.

Mulți creștini au uitat să crească, în ciuda predicilor și resurselor la discreție la doar un click distanță. Au prins rădăcini pe scaunele din biserici și vegetează acolo până într-o zi când vor auzi Glasul Domnului pe norii Slavei și dorind să își ia zborul spre înalt, își vor da seama că nici măcar nu pot face un pas, au rămas tot bebeluși, cu fețele zbârcite și arse de indiferență.

Realitatea e una singură și poate crudă pentru mulți, venirea lui Isus pe norii cerului e mai aproape ca oricând. Sunt zilele din urmă când parcă tot mai mulți își dau seama că nu mai pot duce o viață ieftină și încep să se înalțe ca și vulturii spre experiențe cu Dumnezeu.

2

CĂUTAȚI-L PE DUMNEZEU CU TOT DINADINSUL

JOHN PIPER

De ce insist să Îl căutați cu tot dinadinsul pe Dumnezeu sau – la fel – de ce ar trebui să umblăm cu tot dinadinsul după Hristos? Uitați aici patru motive:

1. Pentru a-L cunoaște - În primul rând, ar trebui să-L căutăm cu tot dinadinsul pentru a-L cunoaște. Filipeni 3:7-8: „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu.” Pavel L-a căutat cu tot dinadinsul pe Hristos, uitând toate lucrurile cu care se laudă oamenii în mod normal; și el a făcut asta pentru a-L cunoaște.

De ce? Pentru că a-L cunoaște pe Hristos este o valoare care întrece orice alt lucru. Dovada convertirii este faptul că devii un creștin hedonist. Creștinii hedoniști întotdeauna ținesc spre cel mai mare țel. Vând cu bucurie toate averile lor îngropate și perlele de mare preț (Matei 13:44-45). Trebuie să-L căutăm cu toată puterea pe Hristos pentru că dacă nu facem asta, înseamnă că nu vrem să-L cunoaștem. Și a nu vrea să-L cunoști pe Hristos este o insultă la adresa valorii Sale și un semn al stuporii spirituale sau a morții din noi. Dar atunci când cauți să-L cunoști pe Hristos, răsplata este bucuria personală și onoare pentru El.

2. Pentru a ne confirma justificarea - În al doilea rând, trebuie să-L căutăm cu tot dinadinsul pe Hristos pentru a ne confirma justificarea. Justificarea se referă la minunatul act al lui Dumnezeu prin care ne iartă toate păcatele și ne îmbracă în propria Sa neprihănire, prin credința în Hristos. Filipeni 3:8-9: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință.”

Filipeni 3:9 este clar: neprihănirea urmărită de Pavel este bazată pe credință. Dar el o caută! Ca și creștin, el socotește toate ca o pierdere pentru a avea această neprihănire. Credința care justifică este credința care uită toate valorile pământești și Îl caută pe Hristos. Dacă justificare depinde de credință, dacă a socoti lumea ca pe un nimic este necesar pentru a avea beneficiile justificării, atunci este clar: credința salvatoare nu este nici pe de aproape o decizie făcută odată pentru Hristos, ci înseamnă a-L prefera pe Hristos mereu, înaintea oricărei alte valori. Căutarea lui Hristos este dovada unei credințe adevărate în Hristos, Comoara noastră. Astfel, trebuie să-L căutăm cu toate puterile noastre pe Hristos pentru a ne confirma justificarea.

3. Pentru că suntem foarte imperfecti - Trebuie să-L căutăm cu tot dinadinsul pe Hristos pentru că suntem foarte imperfecti. Filipeni 3:12: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc.” Trebuie să-L căutăm din greu pe Hristos pentru suntem foarte deficienți. Un student repetent trebuie să caute un tutore special. Miopii ar trebui să caute un optometrist. Cei care au streptococ în gât ar trebui să ia antibiotice. Alcoolicii ar trebui să caute un grup de terapie. Tinerii practicanți ar trebui să-și urmeze profesorul.

A nu-L căuta cu toată puterea ta pe Hristos înseamnă fie că nu ai încredere în puterea și dorința Sa de a schimba imperfecțiunile tale, fie te ți străns de ele fiindcă îți plac. În orice caz, Hristos este nesocotit și noi suntem pierduți.

4. Pentru că El ne-a făcut ai Săi - Motivul final pentru care cred că ar trebui să-L căutăm cu toată puterea pe Hristos este pentru că El a făcut asta cu noi, într-adevăr, și prin credință ne-a făcut ai Săi. Filipeni 3:12 din nou: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus.” Această propoziție declanșează falsa logică ce spune că dacă Hristos ne-a găsit, noi nu mai trebuie să Îl căutăm. Dacă El se ține de noi, noi nu mai trebuie să ne ținem de El.

Pavel gândește exact opusul: „dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus.” Convertirea lui Pavel nu a fost o cușcă pentru a-l ține blocat, ci o catapultă în căutarea fericii. Harul irezistibil al lui Hristos care biruia rebeliunea lui Pavel și Îl salva de la păcat nu l-a făcut pe Pavel pasiv, ci l-a făcut puternic!

3